

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 2. Epistola ad Michaellem Cerularium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

§. II.

Sæculum XI.
A.C. 1053.*Epistola ad Michaellem Cerularium.*

Sub idem tempus ad manus Humberti, Episcopi Cardinalis Titulo S. Rufinæ, tunc Trani in Apulia commorantem, devenit epistola scripta a Michaelle Cerulario Patriarcha Constantinopolitano, & Leone Episcopo Acridano, Bulgariæ Metropolita, ad Joannem Episcopum Tranensem, cujus hoc erat exordium: *Chari-^{ap. Baro.}ritas urget nos, ut tibi & per te omnibus* 1053 *&*
Episcopis & Presbyteris Francorum, monachis, populis, ipsique Papæ, scribamus, 1054.
moneamusque de Azymis & Sabbatis, quæ servantes cum Judæis communicatis. Tum Michael & Leo probare contendunt, Jesum Christum, postquam antiquum Pascha in Azymis celebrasset, novum instituisse in pane fermentato, quem solum verum panem esse affirmant. Secundo loco Latinis exprobrant, quod Sabbatum in Quadragesima observarent; quia nempe in Sabbato jejunabant, cum Græci nec Die Sabbati, nec Dominica jejunarent. Tertio objiciunt, quod animalia suffocata, & ex consequenti sanguinem comederent. Quarto quod in Quadragesima Alleluja non cantarent. In fine epistolæ Michael & Leo Episcopum Tranensem hortantur, ut aliis hos errores eximat, promittuntque, si id effecisset,

Hist. Eccles. Tom. XIV.

O o

set,

Sæculum XI. set, missuros se ipsi Tractatum, in quo
A.C. 1053. his majora continerentur.

Cardinalis Humbertus perlectam Epistolam Græce scriptam, Latine reddidit, & ad Pontificem detulit, qui data epistola admodum longa respondit. Exorditur a loco communi de Bono pacis, tumque contra illos, qui eam turbaverant, vehementer declamat. Ad Patriarcham Constantinopolitanum deinde & Episcopum Acridanum oratione conversa, ait: *Dicimini nova præsumptione & incredibili audacia Ecclesiam Latinam non auditam damnasse, præcipue ideo, quod Eucharistiam in Azymis celebret. Ergo post mille ac ferme viginti a Passione Salvatoris nostri annos Ecclesia Romana a vobis discat, quomodo eadem Passio sit recolenda, quasi vero nihil ei prodesset, ab ipso S. Petro fuisse informatam?* Jesus Christus anno vitæ suæ trigesimo tertio mortuus credebatur, unde anni mille & viginti annum post Incarnationem millesimum quinquagesimum tertium indicant.

Tum in epistola memorantur Hæreses & errores Græcorum, speciatim Episcoporum Constantinopolitanorum, & affirmatur, nemini Sedem Romanam iudicandi potestatem esse. Subjungitur, Constantinum Imperatorem, cum rationi minime consentaneum esse crederet,
 ut

ut ille, cui Deus Imperium cœli dedisset, Imperio terreno subiceretur, Sancto Silvestro ejusque Successoribus non solum Potentiam & Dignitatem Imperialem, sed etiam ornamenta & Ministros congruos concessisse. Et postea: *Ne vero suspicandi locus vobis remaneat, terrenum Sacræ Sedis Dominatum fabulis superstrui, non nulla ex privilegio Constantini ad veritatem stabiliendam & confutandum mendacium afferemus.* Deinde legitur major pars celebratissimæ Donationis, quam falsam esse hodie omnes periti cognoscunt, tunc vero nemo vocabat in dubium.

Sæculum XI.
A.C. 1053.

c. 12.

c. 13.

tom. I. Conc.
p. 1530.

Inde Papa Græcis objicit, quod Eunuchos ordinarent, quin etiam ad Episcopatum eveherent, quod, inquit, occasionem præbuit, publice dicendi, aliquando feminam, pro pudor! Sedi Constantinopolitanæ fuisse impositam. Sed tantum crimen, Bonis omnibus abominabile, admissum credere non possumus. Hæc obiectio satis demonstrat, illa ætate fabulam de Joanne Papissa necdum fuisse inventam; nam illa inter Leonem IV. & Benedictum III. annis ferme ducentis Leone IX. antiquiores collocatur. Tum Papa Michaeli Patriarchæ exprobrat ingratham mentem in Ecclesiam Romanam, Matrem suam, quæ in quibusdam Conciliis statuisset, ut Episcopo Constantino-

c. 23.

c. 27.

O o 2

politano

Sæculum XI. politano honor Episcopis in civitate Cæsarea congruus exhiberetur, salvis tamen Patriarcharum, Alexandrini & Antiocheni Privilegiis. Et addit: *Nibilominus in Diœcesi tua omnes Latinorum Ecclesias claudi jussisse diceris, atque monachos & Abbates e suis Monasteriis expulisse, donec Ritus vestros sequi velint. Quam multo moderatius Ecclesia Romana agit, cum tam intra, quam extra Urbis mœnia complura monasteria & Ecclesiæ Græcorum sint, in quibus traditiones Patrum suorum servare non modo non prohibentur, sed etiam ad eas retinendas a nobis incitantur, quia scimus, quod consuetudinum diversitas pro diversitate locorum & temporum Saluti non noceat, dummodo in Fide & Charitate uniti simus.* In fine dicit, se, quia eorum Scriptum adversus azyma ad Episcopos Apuliæ directum legisset, mittere interim aliquot Patrum effata ad refutandas ipsorum calumnias, donec suo tempore amplius responderet.

Constantinus Monomachus Imperator, auxilia Germanorum Italicorumque contra Normannos sibi conciliaturus, cum sciret, maximam Papæ apud Henricum Imperatorem esse auctoritatem, datis ad Pontificem literis, magnum professus est desiderium, concordiam inter Ecclesiam Græcam & Latinam jam diu

diu labefactatam reparandi, iussitque Patriarcham Michaellem Cerularium ad Papam in eundem finem epistolam dare. Hæ literæ cuidam ex præpositis vestiario Cæsareo deferendæ commissæ sunt, qui eas Argyro, Duci Italiæ, & iste Papæ anno millesimo quinquagesimo tertio exeunte reddidit.

Sæculum XI.
A.C. 1053.

*Mich. ep. ad
Pe. Ant.*

§. III.

Literæ ad Episcopos Africae datæ.

Interim Papa a tribus Episcopis (quique autem omnino in Africa sub iugo Musulmannorum supererant) literas accepit, in quibus querebantur, Episcopum Gommitanum novam moliri, & exquirebant, quemnam pro suo Metropolitico habere deberent. Nimirum postquam Carthago Africanarum civitatum caput esse desiisset, jam diu tota conciderat. Respondit Papa datis duabus epistolis. Prima inscribitur Thomæ, quem Episcopum Carthaginensem fuisse credunt. Ei initio epistolæ miserationem suam profitetur, quod Ecclesia Africae tam paucos jam haberet Episcopos, quæ olim ducentos & quinquaginta in suis Conciliis numerasset. Deinde declarat, Episcopum Carthaginensem esse totius Africae Metropolitam, sine cuius consensu Episcopo Gommitano Episcopos consecrare, deponere, aut Concilia

Leo ep. 3.